

сладки думи; любовта не седи въ правене кжщи — Любовта седи въ нѣщо много малко: като видя нѣкого на пжтя, да се зарадвамъ заради него, безъ да се разговарямъ съ него, менъ да ми е приятно, че съмъ видѣлъ единъ свой братъ. Туй е Любовъ! За този, за когото се радвамъ, безъ да му говоря, всичко мога да направя за него. Туй е Божественото! Когато получа едно малко благо, отъ Бога или когато нѣкой ми направи нѣкое добро, азъ се радвамъ. Или пъкъ азъ се радвамъ, щомъ видя, че нѣкой прави добро. Казвамъ: колко се радвамъ, че видѣхъ туй добро!

Наскоро дойде при мене единъ младежъ, който ми разправи една своя опитность, отъ която неговото сърце трепнало, зарадвало се. Азъ казва той, отъ дълго врѣме бѣхъ изгубилъ впечатление за Бога, сърцето ми бѣше закоравѣло, изпълняше се отъ недоверие, съмнѣние. Четохъ всички по видни философи, но никждѣ не можахъ да намѣря разрешение на въпроситѣ, които ме вълнуваха. Една вечеръ се връщамъ отъ работа, сега на скоро бѣше това, гледамъ едно куче на трамвайната линия, сгушило се трепери. Азъ се спрѣхъ, казахъ си: горкото куче, и то страда като мене, азъ страдамъ като човѣкъ, то страда като куче и нѣма кой да се погрижи заради